

jf. § 11 c, stk. 4. Dette gælder alle de sager, der er nævnt i § 11 c, stk. 1.

Forsøg på at indhente samtykke kan dog efter en konkret vurdering undlades, hvis myndigheden allerede på et tidligere tidspunkt i sagsforløbet forgæves har forsøgt at indhente samtykke og myndigheden derfor har en formodning om, at samtykke igen vil blive nægtet, eller hvis borgeren allerede fra sagens begyndelse generelt har vist en stærk modvilje mod at medvirke i sagen.

Det skal bemærkes, at myndigheden i de tilfælde, hvor myndigheden indhenter oplysninger uden samtykke efter § 11 c, efterfølgende skal foretage parthøring af borgeren i overensstemmelse med forvaltningslovens regler.

Sager om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 8 i lov om social service, der kan gennemføres uden forældrenes samtykke

§ 11 c, stk. 2, udvider den kreds af personer, som myndigheden kan forlange at få oplysninger fra til brug for sagens oplysning efter i de ovennævnte børnesager. Det tilføjes i bestemmelsen, at myndigheden i disse sager kan anmode private, f.eks. naboen, om at komme med oplysninger, hvis det skønnes nødvendigt for sagens behandling. Det skyldes, at hensynet til barnet eller den unges tarv er det vigtigste i disse sager, og at det derfor kan være nødvendigt, at myndighederne går meget langt i forhold til at få oplyst sagen mest muligt. Oplysningerne kan indhentes uden samtykke, men kravet om at forsøge at indhente samtykke gælder også i disse tilfælde, jf. § 11 c, stk. 4.

Der kan dog kun indhentes oplysninger fra private i disse sager, hvis det er nødvendigt for sagens behandling.

Bestemmelsen regulerer ikke den privates adgang til at afgive oplysninger til myndigheden. Myndigheden kan efter bestemmelsen anmode en privat om at bidrage til sagens oplysning, men vedkommende er ikke forpligtet til at svare. Der kan således ikke gennemføres retsligt forhold over for private. Myndigheden skal, ved anmodningen til private om at bidrage til sagens oplysning, gøre opmærksom på, at vedkommende ikke er forpligtet til at svare.

Det tilføjes desuden i § 11 c, stk. 3, at myndigheden i de nævnte børnesager kan indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, og § 11 c, stk. 2, om personer, der er parter i sagen samt samleveren og ægtefællen til forældremyndighedsindehaveren. Det skyldes, at bestemmelsen i § 11 a er formuleret således, at myndigheden kun kan indhente oplysninger om den borger, der sø-

ger om eller får hjælp, og fx ikke en samlever til den, der søger om eller får hjælp.

Udvidelsen af den kreds af personer, hvis forhold man kan undersøge efter § 11 a, stk. 1, og § 11 c, stk. 2, kan være nødvendig i sager om foranstaltninger over for børn og unge, der gennemføres uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, da det kan ofte vil være yderst relevant at undersøge forhold, der vedrører andre end forældremyndighedsindehaveren. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forældremyndighedsindehaveren har giftet sig på ny og myndigheden ønsker at undersøge forhold, der vedrører den nye ægtefælle, uanset om denne har fået tildelt forældremyndigheden. Det kan også være relevant at undersøge forholdene hos en biologisk far, der ikke har del i forældremyndigheden i en samværssag efter servicelovens kapitel 8. Det kan ligeledes være nødvendigt at undersøge forholdene hos en samlever, der ikke er part i sagen, men som bor sammen med forældremyndighedsindehaveren.

§ 11 a, stk. 1, og § 11 c, stk. 2, kan anvendes til at indhente oplysninger om hver af parterne samt forældremyndighedsindehaverens ægtefælle eller samlever i de nævnte børnesager, jf. § 11 c, stk. 3.

Myndigheden skal i alle tilfælde forsøge at indhente samtykke til indhentelse af oplysningerne fra alle de personer, der bliver indhentet oplysninger om, jf. § 11 c, stk. 4.

Tilbagebetalingsager

En myndighed har pligt til at rejse en sag om tilbagebetaling, hvis myndighederne har en formodning om, at borgeren har modtaget en ydelse med urette, og borgeren har været vidende om dette. Det skyldes, at myndighederne kun har hjemmel til at tildele ydelser til de borgere, der opfylder lovens betingelser for at modtage hjælpen.

Ved bedømmelsen af, om borgeren fortsat har krav på ydelsen, må myndigheden fortsat kun indhente oplysninger med borgerens samtykke, jf. § 11 a, stk. 1, og herefter henholde sig til at anvende den processuelle skadevirkning, hvis samtykket ikke gives.

Hvis myndigheden påbegynder en tilbagebetalings-sag, kan det forekomme, at borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden undersøger sagen nærmere ved at forlange oplysninger fra andre efter § 11 a, stk. 1. Myndigheden har dog fortsat pligt til at oplyse sagen, således at afgørelsen om tilbagebetaling træffes på et forsvarligt grundlag. Myndigheden kan derfor ikke nøjes med at bruge den processuelle skadevirkning, hvis borgeren ikke vil medvirke. Myndigheden vil være nødsaget til at oplyse sagen uden borgerens